

ուսանողներ Սյրբաբան գահին վերաբարձեցրեցին, որոնք հոգւոյն նայուածքըն ի դժոխս առաւել քան յերկինս թո՛ղ լինէ ի թիշուսաւ Հայաստան կահին :

Հայերն, ինն՛ լուէէ էք, ինն՛ իւրաքանչիւր որ քաշուած մի անկինն թմրութեան և շուշաութեան անկողնոց մէջ տապալկեով կը նիւնէք : Ինչէն ձեր նախապատիւ ապրել և ուղղորդուողս ու անարտա եկեղեցւոյ անկախութեան մասին էք մի քանի անհմուտ ներազարթն անհեռասուն վաշտուէրէք, որ առկա անկէն քաշուած լուսամէկ մի լիւր կամին խաղաղասահել Վոյնեան և քրիստոսեան դարուց ցայտօր պանծալի ապրել ու եկեղեցին . ո՛րք են ձեր բարձրագործ արդարեւ պատկասելի ընթացք, որ Որդայամբան անդա՛ր սորդալստիաների ծուգակներէն շորթ են ազատեն այն նախնի Վզդպին վանմէ պատանձնելի փառքն ու անբախի սուրկիթան, որո կամի փեւեակները : Ծուէ Ծուէն, դուք իւրաքանչիւր իւր զազարահօտ քմայ համայնքն . վա՛հ, ինչէք կալուած այն փորքի ստամայակաւ աղուէաներն, որ Վզլի բարդայակմունք և Քրիստոսի բանաւ որ դարձան ապականել ջանան, եւ ինչպէս ալ ապականուածն ամեն մաքուր խիղճեր :

Գլտնէք, եթէ այսպէս թողուք ըլիւ ժամանակի յետք ինչ անգնար և հոգեկորուստ անդուշներին մէջ պիտի թաղուէք անհեռանաք :

Անամբ առաջի Աստուծոյ և հրէշ տակաւ ձեռքս սրտիս վերայ դրած վընկայել, որ արանցիկ յոյս ինչ Վզդպին վերանորոգութեան, ո՛չ լուսաւոր յառաջըլկումութեան, և ո՛չ եկեղեցական բարեկարգութեան :

Ո՛վ և արբեցրէ որ ին տեսնէ հոս սկզբնական անդնք, և Աստուծոյ հոսւոր անխնդ ստիպող արբեւնքն . » Օ

• • • Խմբանդիր •

Մէ՛կ հաստիք, Հայեր՛, իմ քաղա-
հայեր, հայրենի է որ Աստուած իւ-
նախնայեալ յաւառեանականութեան գտնե-
մէն մե՛կ պարտած լինի եօթն հազար
մշտաբախ հայրենասէր Հայեր, որք ո՞ր
կրկնեցնի ծաւար գլխամոլ բահաղեմայ
պայ միւսադայ, և Գեղեցն մը քնարե-
ո՛ւն թէ հաղորդներով, ո՛նէ թէ բիւրե-
բով, այլ երբեք հայրաբալով, կամ երե-
քով, կամ երկուքով, և հետտիրորուս
հալածեալ վանեայ քաղցախտիկը սը-
նտախտեք աշխարհհայրենիք, որք կա-
մէին սուրբ երկինքն Հայոց պղծե-
հայերն գերեզմանաբաժնեք իրութեամբ
և Լլղղին և եկեղեցւոյ շինութեան
պղծառութեան յոյս և յոյս ծագե-
բեկութիւն թորոզաւանդան:

Եւ յառհասեալ կաղանկեմ ձեք Հա-
յեր՛, Պօղոսի հոգւովն. որ ինչ մը,

«Այս օրերս կարդալով լրագրիկներն

տալով, որ քանի որ Բաղրամյանը հարկ է դրել իր վրա ի մենք ելին, այլ, ո՛հ, չեն ի մենք և ժողովուհեյ՛ք մէկ տեղ, Բաղրամյանը ընտրեցե՛ք մի արժանաւոր որ վեհայեցեալ քաղաքագէտ անձն, (վնաս չունէ թո՛ղ աշխարհաբան լըլլայ, զի ունի լի լի լի լի լի ի նախնեայ,) որ Դաւթի պէս թէ և ի փոքր եղբարց, ըստ արտին Բաղրամյան և ձեր ամենեցուն հովանեցե՛լ ապրցանաւոր եկեղեցիցն, որ ձեր ուղիղ և քարի մտայ և սովորուն թեանց համաճայն անաշտ՛ւ և անկախ շահ՛ւ վարէ այս Հայկառապետական ծառ և զժողաւորստանելի տեսչութիւնն անտեսել թիւնն. որչափ թմբե պարտէ գամաւ ալ անտէհնամաթ եւս տալըք մասնեք զՂալլան և զեկեղեցին անկէ հեմ, անկողի՛ք և անքաղաքացիք թմբե զոր մը ձեռք, որոյ յետին չար լինբան զոտաշինք, և վայ վայն չար գործ ի վերայ դու թի ուղիւորեն ձեր բըր խուն վրայ չթափու ՚ի :

Հաւաքել կարգացե՛ք ամենայն տարաստ՛հման եղբարց հայրենասիրակեդան մը որտեղեց, ու որ յարմար և վայելուչ կրտսուելի, ընդհանուրապալն ժողով կարգեցե՛ք, երկար կըլնապատու թեամբ և նուրբ շըջանկու աշարարը քննութեամբ ընտրելը պալուրտ անձն, որ արդարեւ Հայ լին, հայու արիւն, հայու կարճընեք, հայադիւն, հայաքեւր և հայրենասուներ :

Արըքն Ղրիզդարի 15-ամեայ դաւանական քաղաքագէտ արիւնասուրբան, և Սահակ-Պարթեւի, Սեդրակցայ, Սե-

Գ Ա՛Ղ, Ղ, Ի Ա.

[illegible]

« Այս օտար ին հասարակության հետևեալ տարբեր կարգերուն եւ իմաստաւոր կը դառնալը ինչ ուր մնաց թատառակաւ չըլտաւ ամբողջ թարգմանութիւնս հարաւորապէս ինչեւեք եւ ինչ անոր համար հաւաքուած մարդիկ լիբանհին ալ արդեօք դպիկ կուտային մտնելու եւ քսելու և »

